

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-200/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB 05597612616, Čakovec, ul. Ivana pl. Zajca 17 (ranije: Sesvete, Zagrebačka 36), odlučujući o žalbi Marijana Šarića, OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22, zastupan po punomoćniku, odvjetniku Krešimiru Loboju, Kneza Borne 14, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1487/2017 od 23. prosinca 2024., u sjednici vijeća održanoj 22. siječnja 2025.

riješio je

Odbija se žalba Marijana Šarića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1487/2017 od 23. prosinca 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1487/2017 od 23. prosinca 2024., je utvrđeno da je prestalo založno pravo vjerovnika Marijana Šarića koje je upisano na nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u zemljišnim knjigama jer je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenjem osnovanosti njegove tražbine, te je naloženo brisanje upisa založnog prava.

2. Iz obrazloženja u bitnome proizlazi da je vjerovnik pod t. I. prijave po Ugovoru o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. odnosno predmetnog založnog prava prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 36.837.373,34 kn (za koju je naveo da ne postoji ovršna isprava), nadalje pod t. II. do VII. prijave prijavio je tražbinu u iznosu od 16.126.362,27 kn (za koju je naveo da postoji ovršna isprava), pod t. VIII. do XII. prijave prijavio je tražbinu u iznosu od 3.619.675,88 kn (za koju je naveo da ne postoji ovršna isprava) dakle sveukupno kako je naveo u prijavi iznos od 56.768.056,96 kn (iako ispravno zbroj navedenih iznosa iznosi 56.583.411,49 kn). Prema rješenju o utvrđenim i osporenim tražbina od 6. rujna 2018. koje je potvrđeno i preinačeno (samo u dijelu upućivanja u parnicu) rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5907/2018 od 3. listopada 2018., tražbinu vjerovnika Marijana Šarića je stečajni upravitelj priznao u

iznosu od 2.347.758,42 kn, a osporio je iznos od 54.420.298,54 kn, dok je tražbinu u cijelosti osporio vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH. Stoga, ovisno o postojanju ovršne isprave i osobe osporavatelja, rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbina od 6. rujna 2018.: Marijan Šarić je upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 2.347.758,42 kn (osporavatelj vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, u toj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika) (za koju nije postojala ovršna isprava), Marijan Šarić je upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 38.293.936,27 kn (za koju nije postojala ovršna isprava) te stečajni vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH je, pored stečajnog upravitelja, kao osporavatelj, upućen pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanost svoga osporavanja tražbine vjerovnika Marijana Šarića iz Sesveta u iznosu od 16.126.362,27 kn (za koju je postojala ovršna isprava). Dakle, za cjelokupnu prijavljenu tražbinu vjerovnika Marijana Šarića u ukupnom iznosu od 56.768.056,96 kn (iako ispravno zbroj pojedinačnih prijavljenih iznosa iznosi 56.583.411,49 kn), su vjerovnik ili osporavatelji upućeni u parnice, koje su u međuvremenu pravomoćno okončane. Tako je pravomoćnom presudom zbog ogluhe tog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. (koja je postala pravomoćna 29. kolovoza 2019.) utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn (za koju je postojala ovršna isprava). Pravomoćnom presudom tog suda poslovni broj P-2546/2018 od 25. listopada 2021., potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od 1. lipnja 2022. odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 2.347.758,42 kn (za koju nije postojala ovršna isprava), i pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj P-162/2021 od 5. lipnja 2023., potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2598/2023 od 9. siječnja 2024. odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn (za koju nije postojala ovršna isprava). Iako je vjerovnik Marijan Šarić po Ugovoru o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 36.837.373,34 kn, koja je manja od iznosa navedenog u presudi poslovni broj P-162/2021 (iznos od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn) i veća od iznosa navedenog u presudi poslovni broj P-2546/2018 (iznos od 2.347.758,42 kn), činjenica je da su okončani svi parnični postupci koji su pokrenuti u odnosu na osporene tražbine Marijana Šarića iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 6. rujna 2018. i da je u svim parničnim postupcima pravomoćno odbijen njegov tužbeni zahtjev za utvrđivanje osporene tražbine (za koju nije postojala ovršna isprava) odnosno utvrđeno je osnovanim osporavanje njegove tražbine (za koju je postojala ovršna isprava). Stoga jasno proizlazi da je u odnosu na cjelokupnu prijavljenu tražbinu tog vjerovnika pravomoćno odlučeno, i to na način da je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđivanje njegove osporene tražbine (iznosi od 2.347.758,42 kn i 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn) te je utvrđeno osnovanim osporavanje njegove tražbine u iznosu od 16.126.362,27 kn. Sukladno odredbi čl. 271. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15. i 104/17.; dalje: SZ) pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatan red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima. Međutim, odredbama Stečajnog zakona nije propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine osigurane hipotekom ima na razlučno pravo. Sukladno odredbi čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim

pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst, dalje: ZV) založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno. Sukladno odredbi čl. 347. st. 1. ZV-a da bi založno pravo na nekretnini prestalo, nije dovoljno da je prestala tražbina koju je osiguravala, već hipoteka prestaje brisanjem iz zemljišne knjige. Dakle, odredbama čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a je obuhvaćen prestanak osigurane tražbine, a sukladno odredbama čl. 160. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje: ZOO) obveza prestaje suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima (st. 1.), a prestankom glavne obveze gase se jamstvo, zalog i druga sporedna prava (st. 2.). Osim ispunjenja, sukladno odredbama ZOO-a obveza prestaje prijebojem, otpustom duga, sjedinjenjem, nemogućnošću ispunjenja, protekom vremena, otkazom i smrću. 19. Iako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, budući da odredbama Stečajnog zakona nije izričito propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine osigurane hipotekom ima u stečajnom postupku na razlučno pravo, a u ZV-u je propisan prestanak založnog prava kada je osigurana tražbina prestala, po ocjeni suda odredbe čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a u konkretnom slučaju treba primijeniti i na situaciju u kojoj je pravomoćnom presudom odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine osigurane hipotekom.

3. Protiv tog rješenja je pravovremeno žalbu izjavio Marijan Šarić, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda odredbi stečajnog, ovršnog i parničnog postupka, te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ističe da se nije vodio postupak radi utvrđenja da ne postoji razlučno pravo pa predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22.; dalje: ZPP) u svezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nalazi da je rješenje suda prvog stupnja pravilno i zakonito.

6. Po shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke, a žalitelj nije dostavio niti jedan dokaz kojim bi se osporilo utvrđeno činjenično stanje kako je to utvrdio sud prvog stupnja. U osnovi žalitelj u žalbi niti ne spori odlučne činjenice.

7. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio da za cjelokupnu prijavljenu tražbinu vjerovnika Marijana Šarića u ukupnom iznosu od 56.768.056,96 kn (iako ispravno zbroj pojedinačnih prijavljenih iznosa iznosi 56.583.411,49 kn), su vjerovnik ili osporavatelji upućeni u parnice, koje su u međuvremenu pravomoćno okončane. Tako je pravomoćnom presudom zbog ogluhe tog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. (koja je postala pravomoćna 29. kolovoza 2019.) utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn (za koju je postojala ovršna isprava). Pravomoćnom presudom tog suda poslovni broj P-2546/2018 od 25. listopada 2021., potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od 1. lipnja 2022. odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 2.347.758,42 kn (za koju nije postojala ovršna isprava), i pravomoćnom presudom tog suda poslovni broj P-162/2021 od 5. lipnja 2023., potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2598/2023 od 9. siječnja 2024. odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn (za koju nije postojala ovršna isprava). Iako je vjerovnik Marijan Šarić po Ugovoru o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 36.837.373,34 kn, koja je manja od iznosa navedenog u presudi poslovni broj P-162/2021 (iznos od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn) i veća od iznosa navedenog u presudi poslovni broj P-2546/2018 (iznos od 2.347.758,42 kn), činjenica je da su okončani svi parnični postupci koji su pokrenuti u odnosu na osporene tražbine Marijana Šarića iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 6. rujna 2018. i da je u svim parničnim postupcima pravomoćno odbijen njegov tužbeni zahtjev za utvrđivanje osporene tražbine (za koju nije postojala ovršna isprava) odnosno utvrđeno je osnovanim osporavanje njegove tražbine (za koju je postojala ovršna isprava). Stoga jasno proizlazi da je u odnosu na cjelokupnu prijavljenu tražbinu tog vjerovnika pravomoćno odlučeno, i to na način da je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđivanje njegove osporene tražbine (iznosi od 2.347.758,42 kn i 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn) te je utvrđeno osnovanim osporavanje njegove tražbine u iznosu od 16.126.362,27 kn.

8. Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da iako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, te budući da odredbama Stečajnog zakona nije izričito propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom ima u stečajnom postupku na razlučno pravo, dok je u Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14. i 81/15. - službeni pročišćeni tekst; dalje: ZV) reguliran prestanak založnog prava kada je osigurana tražbina prestala, po ocjeni prvostupanjskog suda odredbe čl. 346. i čl. 247. st. 1. ZV-a imaju se primijeniti i na situaciju u kojoj je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom. Prvostupanjski sud je dodatno istaknuo da sukladno odredbi čl. 347. st. 4. ZV-a ako se nakon prestanka hipotekom osigurane tražbine proda nekretnina u ovršnom postupku radi namirenja novčane tražbine ili se nad njome uspostavi prisilna uprava, a hipoteka nije izbrisana niti je nekretnina ili založno pravo preneseno drugome, da se neće prilikom razdiobe

kupovnine uzimati u obzir ta hipoteka. Međutim zaključio je da iz te odredbe ne proizlazi na koji način treba postupati u slučaju davanja zahtjeva iz odredbe čl. 107. stavka 5. Ovršnog zakona i/ili izjave iz odredbe čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15. i 104/17.; dalje: SZ) razlučnog vjerovnika u odnosu na čiju je tražbinu pravomoćnom presudom utvrđen osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom.

9. U konkretnom slučaju radi se o vjerovniku Marijanu Šariću kao razlučnom i stečajnom vjerovniku u smislu odredbe čl. 153. SZ-a jer mu je stečajni dužnik Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju i osobno odgovoran. Budući da je pravomoćnom odlukom utvrđeno da ne postoji tražbina Marijana Šarića, a koje tražbine je Marijan Šarić prijavio u stečajnom postupku nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju uz obavijest o razlučnom pravu na tim nekretninama, kako je to gore navedeno, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe čl. 271. st. 1. SZ-a te odredbe čl. 246. i 347. st. 1. ZV-a pravilno zaključio da je u konkretnom slučaju kada je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovano osporavanje tražbine osigurane hipotekom, prestalo je i založno pravo, pa tako i razlučno pravo Marijana Šarića na navedenim nekretninama. Stoga je pravilno u skladu s navedenim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima naložio brisanje navedenih hipoteka u zemljišnim knjigama (tako i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-3034/22 od 19. srpnja 2022.).

10. Slijedom navedenog, Marijan Šarić svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

11. Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 10. SZ-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja

Zagreb, 22. siječnja 2025.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-30871-d53e5**

Kontrolni broj: **0fe29-ea949-1a337**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.